

Celým svým srdcem ti vzdávám chválu, přímo před bohy, bůžky, modlami, idoly a vůdci ti zpívám žalmy, tobě, Hospodine, se klaním a tvému jménu vzdávám chválu za tvé milosrdenství a za tvou věrnost.

Sd 6 (vybrané verše): *Synové Izraele se dále dopouštěli toho, co je zlé v Hospodinových očích. Proto je Hospodin vydal na sedm let do rukou Midjanců. ... Přicházeli do země, aby ji ničili. Izrael byl od Midjanců úplně zbídačen. I úpěli Izraelci k Hospodinu. Když Izraelci tak úpěli k Hospodinu kvůli Midjancům, poslal k nim proroka, aby jim řekl: „Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem vás přivedl z Egypta, vyvedl jsem vás z domu otroctví. Vypustil jsem vás z moci Egypta i z rukou všech vašich utlačovatelů. Vypudil jsem je před vámi a jejich zemi jsem dal vám. Řekl jsem vám: Já jsem Hospodin, váš Bůh. Nebojte se bohů Emorejců, v jejichž zemi sídlíte. Ale vy jste mě neuposlechli.“*

I přišel Hospodinův posel a posadil se v Ofře pod posvátným stromem, který náležel Jóášovi Abiezerskému; jeho syn Gedeón mlátil pšenici v lisu, aby s ní utekl před Midjanci. Hospodinův posel se mu ukázal a oslovil jej: „Hospodin s tebou, udatný bohatýře!“ Gedeón mu odpověděl: „Dovol, můj pane, je-li s námi Hospodin, proč nás tohle všechno potkává? Kde jsou všechny jeho podivuhodné činy, o nichž nám vypravovali naši otcové? Říkali: ‚Což nás Hospodin nevyvedl z Egypta?‘ Ale teď nás Hospodin zavrhl a vydal do rukou Midjanců.“ Hospodin se k němu obrátil a pravil: „Jdi v této své síle a vysvobodíš Izraele z rukou Midjanců. Hle, já tě posílám.“ On mu však namítl: „Dovol prosím, Panovníku, jak bych mohl Izraele vysvobodit? Můj rod je v Manase- savi nejslabší a já jsem v otcovském domě nejnepatrnější.“ Ale Hospodin mu řekl: „Protože já budu s tebou, pobiješ Midjance jako jediného muže.“ Tu jej požádal: „Jestliže jsem opravdu našel u tebe milost, dej mi nějaké znamení, že se mnou mluvíš ty sám.“

Ef 6,10-13: *Svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. Oblecte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. Nevedeme svůj boj proti lidským nepřítelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát.*

I. Co Bůh vidí, a já ne

„Bůh s tebou, udatný bohatýře,“ řekl Hospodinův posel a Gedeon, je- muž ta slova byla určena, se pořádně lekl. Byl tu jen na skok kvůli záso- bám a chystal se honem zase zmizet, než ho někdo uvidí. Přišel pro obživu, která mu patří, ale všude číhali okupanti, kteří by mu to mohli sebrat, tak se měl raději na pozoru, hlavně nenápadně. Ale kdosi ho viděl a prý: „Bůh s tebou!“ To je hezké přání, to by bral, aby s ním byl Bůh. Ale proč mu říká „statečný bojovníku“, když statečný není a bojo- vat nechce? Možná je to tím, že Bůh vidí, co my nevidíme. Třeba to, co dnes Gedeon ještě není, ale snad jednou bude. Člověk se sám obvykle přeceňuje nebo podceňuje, Bůh však vidí nejen to, jaký dnes opravdu jsem, ale taky co bude v mých možnostech a silách v budoucnu (a já to ani netuším) – avšak jestli mám dokázat něco pořádného v Božích služ- bách, to si napřed v sobě musím uklidit. Jak takový úklid vypadá, to v Gedeonově případě popsal ten Boží posel takhle: „Nejdřív jdi a poká- cej všechny ty modly, co se tu uctívají.“ Nevím, jaký k těm modlám měl Gedeon vztah, jestli mu vadily nebo nevadily. Možná to prostě neřešil, ale jednou si to asi bude muset ujasnit a nějak se rozhodnout – třeba až se ho na to někdo zeptá, a to se teď právě stalo. Boží posel povídá, ať právě tím začne a ať dá lidem jasně najevo, že ideály, které už nějaký čas uctíváme, stojí ani ne za starou bačkoru. Budou z toho nepochybně mrzutosti, naštvání sousedé, možná rozhádaná rodina, ale to je všech- no řekněme jen nepříjemná cena za to, co nám Bůh dopřává darem a co se před námi tímhle úklidem teprve otevírá. Tohle má Gedeon udělat, a jeho úkol tím samozřejmě nekončí, ale teprve začíná – proto- že cílem není říct nahlas svůj názor a případně se s někým pohádat, cíl je otevírat nám všem v životě prostor pro to, co nám nabízí Bůh.

II. A vy víte, jak to bude?

Bůh nám nabízí něco, co stojí zato a co teď nemáme. Tak to aspoň Ge- deon pochopil, nicméně požádal o nějaké znamení, podle kterého by poznal, že může Bohu věřit. A pak další. A ještě další. Vypadá to dost nehorázně, ale vlastně dělal jen to, co lidi dělávají, když si preventivně navzájem nedůvěřují (třeba: než ti něco svěřím, chci vidět, že to zvlád- neš). Tuhle mezilidskou nedůvěru praktikoval Gedeon i vůči Bohu a

není v tom sám. „Napřed mi ukaž, Bože, že to dobře dopadne, a až pak se můžeme bavit o tom, jestli do toho půjdu.“

Bůh mu tenkrát vyhověl a ta znamení dobrého konce mu dopřál. Byly to úkazy poněkud nezvyklé, ale pokud bychom vzali zavděk obyčejnějšími náznaky lepší budoucnosti, možná jich je i kolem nás docela dost. Možná jsou v naší blízkosti i nečekání „udatní bohatýři“, jen to na nich ještě nevidím. Ale to tak bývá: i v Gedeonovi přece sousedi mohli vidět leda někoho, kdo si hledí svých zásob a honem pryč a ostatní ho nezajímají, a pak se z něj dokonce vyklubal vandal, který znevažuje, co je některým lidem svaté. A tenhle člověk že by je měl vést? Však až je bude svolávat do bitvy, ono na tu nedůvěru ještě dojde a po bitvě zas. To tak bývá, že lidi přeceňují svůj úsudek a zkušenosti a nepočítají s tím, že by se do věci taky mohl vložit Bůh...

III: Nepřátel se nelekejte, na množství nehleďte

Tak a teď už se blíží bitva, která jim má přinést svobodu (ne jednou provždy, to je vždycky jen do příště, kdy to bude zapotřebí zas). Gedeon prý shromáždil dvaatřicet tisíc mužů, ovšem neozbrojených (na rozdíl od protivníků). Co teď, Bože, když jsou tamti početnější a vybavenější než my? Bůh kupodivu neřekl: „Sežeňte si další,“ nýbrž: „Ti, kdo mají strach, ať se vrátí domů.“ A že jich bylo, s Gedeonem zůstala sotva třetina. Pak měli jít domů ještě ti, kdo do toho pletou pověry. Zbylo tu těch nepověřivých malinko, ani ne jedno procento z původního vojska. Ti pak vyrazili o půlnoci do boje, dá-li se bojem nazvat to, že obklíčili nepřátelský tábor, zapálili pochodně, troubili a nechali protivníky, ať se (ti co neutěčou) pobíjí mezi sebou.

Opusťme starověkou bitvu a vraťme se do Čech a na Moravu léta Páně 2021: „Jak máme, Bože, uvádět ve známost tvé evangelium, když je nás pět a půl? Bývalo nás v kostelech plno, ale kde jsou ty časy...“ Boží odpověď z Gedeonova příběhu nepřestává překvapovat, ale tušíme ji: „Je vás až až.“ Ne že by nás nemohlo být víc, ale ten úkol, který máme – svítit a uvádět ve známost Kristovo evangelium – ten si neřádá davy lidí. Na množství nehleďte, na věrnost Boží lásce ano: tak proto ten vnitřní úklid, abychom ty davy případně mohli přizvat a měli kam.

Když bylo po všem, vyrojili se jako po každé bitvě pozdní generálové se spoustou řečí o tom, co se mělo a jak se to mělo, však to znáte, a někteří z nich vyčítali: “Proč jsi nás nevzal s sebou, vždyť i my jsme vždycky patřili k odboji!” Ještě před pár dny by ho byli málem věšeli, a teď se lísají a žadoní o funkce a o kořist nebo o co. To patří k věci, že lidi přeceňují svůj úsudek a zkušenosti nebo se naopak podceňují, a v obou případech je s nimi těžké pořízení. To pak nezbyvá, než jim naslouchat a pomoci s tím nezbytným krokem, aby si v sobě uklidili také oni (to za ně udělat nemůžete) a aby vzali v potaz, že se do věci může vložit Bůh, a nechali mu k tomu prostor. Dobrou budoucnost nikomu nezařídíme, máme jen být nápomocni, aby lidi sami za sebe byli schopni přijmout, co i jim Bůh nabízí: totiž aby opření o Boží lásku žili svobodně a pořádkem něčeho nebáli.

Tak to byl Gedeonův příběh. Pamatujte, jak začínal? Že když vyslechl, co mu dává Bůh za úkol, odvětil: “Promiň, Pane, ale na tohle já nemám.” Není sám, další postavy to v Bibli opakují jak na běžícím pásu (a my to po nich zdědili). A co na to Bůh? “Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi,” řekl jednou Kristus, “tak se do toho dejte. A já s vámi jsem až do skonání světa.”

Požehnání:

Sílu hledejte v Boží, nikoli v lidské moci. A nebojujte proti lidem, ale proti ďábelským svodům, které si je podmanily. Opásejte se do toho zápasu pravdou a obrňte se spravedlností. Obujte se tak, abyste mohli kdykoli vyrazit do služby evangeliu pokoje, a proti těm ďábelským svodům si vezměte štít víry. Žijete ve všelijak pokaženém světě, ale nepatříte mu – to ať vás chrání jako přilba. A jako meč nechť vám slouží to, co říká Bůh.

Ať vás jeho milost vysvobozuje ze smutku, strachu a beznaděje a jeho láska ať vás provází vším, co vás tíží i co vás těší. Pokoj vám. Amen.